

πού γράφει εν τού ΚΑΠΑ ΖΙ τὸ χέρι
τούτέστι τρέχα γύρευε καὶ Νικολὸ καρτέρει

Τὴν ἑβδομάδα μιὰ φορὰ ὁ «Σάτυρος» θὰ βγαίη
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίη
μὲ πέντε σέντσια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κάνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεις μ' ἐκείνον χάζι.

Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας Σατύρου χρόνος τρίτος
καὶ τοῦ Ρωμηοῦ πολὺ κ' ἐμᾶς μᾶς συγκινεῖ ὁ πόνος.

Μηνὸς Φλεβάρη εἴκοσι ἀλλὰ καὶ ἔξ ἀκόμη
καὶ πρόσφυγας ἐγέμισαν τῶν Ἀθηνῶν οἱ δρόμοι.

Ἄν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνη
δυσὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μῶς δίη,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ μεις... ἐράνοιο ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν π ρ ο κ α τ α β ἄ λ η.

Χίλια ἑννηακόσιακόσια μὰ καὶ δέκα ἔξη
μεσ' σαυτὴ τὴ μπόρα κάτι θὰ μᾶς τρέξῃ.

Ἄριθμὸς τοῦ φύλλου Ἐνεήντα ἓνα
τὰ πολιτικὰ μας ἀνακατωμένα.

Ὁ Πατισᾶχ μὲ ὄλο του τὸ μπουνταῶ μπουλοῦκι
στὸ κεφαλίσιο κάθεται τοῦ Κάιζερ παλοῦκι.

Ὁ Περικλέτος σέρνει τὸ χορὸ
τραγοῦδι τραγουδώντας λιγερό.

Ποιὸς εἶδε ψύλλο στὸ βουνὸ
σανίδια φορτωμένον
ποιὸς εἶδε Κόνσουλα τρανὸν
στὰ μήτιγες χωμένον
νάχη καὶ μουσι τοριτὶ
νὰ κάνῃ καὶ τὸν ποιητὴ;

Ποιὸς εἶδε δέντρο κανελὶ
νάχη στὴ ρίζα ἄνθη
ποιὸς εἶδε καὶ τοῦ Ντερτιλῆ
τοῦ Ντόκτορος Κλεάνθη
τὸ μανιφέστο ὄχ κουζοῦμ
ταμουτζουροῦμ καὶ μπράμ καὶ μπρούμ;

Τοῦ Βασαρδάκη τριτὶ
τὰ ἄθλα τὰ καινούργια
νὰ τραγουδήσῃ ποιὸς μπορεῖ
μὲ βιόλες καὶ σαντούρια;
τσιριμπιπιμ ταραμπουροῦ
νὰ ζῆς καὶ μένη Καρκαλοῦ.

Φέρτε κοντύλι μυτερὸ
φέρτε μου καὶ μελάνι
μέσ' στὴς ἀκρίθειας τὸν καιρὸ
νὰ κάνω νὰ στεφάνι
νὰ γράψω καὶ στὸν Ὑπουργὸ
μιὰ ντελικάτη νότα
πῶς τὸ πινοῦκλ τὸ καταργῶ
καὶ πιάνω τὴν τριῶτα.

Μπροστά ὁ Φασουλῆς χορεύει
καὶ σέρνει τὸ χορὸ καὶ χορατεύει.

Πορτοκάλι ψάρευε
ἢ κυρὰ Μαριόρα
καὶ χαρτιά παζάρευε
ὁ Ντοκτέρ Μπονόρα
τὴ μικρὴ κοντσίνα
τὸ τρανὸ σφοντύλι
ὄχ ἄμᾶν Κατίνα
πάει τὸ σκαμπίλι.

Κλείνουν καφενέδες
μπρῖκια τραγκανίζουν
κλαῖνε ναργκελέδες
τὰ μαρκούτσια τρίζουν
κι' ὁ Κλεάνθης τώρα
νέο μάνι-μάνι
ὄχ ἄμᾶν Μαριόρα
ἔβγαλε φριμάνι.

Βασαρδάκης ἔφα
βλάκα Περικλέτο
κάτω πιά ἢ πρέφα
τάβλι καὶ πικέτο
καὶ στὸ Σάν Φραντσίσκο
ὄλ' οἱ καφετζήδες
μόνον καραῖσκο
γουῖλ πλεί ὡς εἶδες.

Τί κακὸ μεγάλο
ἢ κοντσίνα λέει
Κλαίει ἢ Καβάλω
καὶ ὁ Ρήγας κλαίει
καὶ σ' αὐτὸ τὸ σᾶλο·
τὰ χαρτιά χτυπιοῦνται
ἕνα μὲ τὸ ἄλλο
καὶ μαλλιοτραβιοῦνται.
Σὺ τοῦ λένε εἶσαι
ἔσπερίδων μῆλον
προμηθείας ψῆσε
τηλεγραφοξύλων
ἄμᾶν σὺ ξεφτέρι
κονσουλάτη βοῦλα
τοῦ Πετράκη ταῖρι
σὺ τὰ ξέρεις οὔλα.

Μανιφέστα κλώθει
ὁ Κλεάνθης πῆχες
ποῦ καθένas νοιώθει
σηκωμένες τρίχες
καὶ δὲν ξέρω ἕνα
μόνον Ἀρλεκίνε
ἂν πεζῶς γραμμένα
ἢ ἐμμέτρως εἶναι.

Ὁ Φασουλῆς μὲ τρίχινο τσουβάλι στὸ κεφάλι
τῆς Ἐθνικῆς Ἐριχοῦς κλαίει κι' αὐτὸς τὸ χάλι.

Π.—Βρὲ σὺ γιατί ἐτύλιξες τὸ κλούβιο σου κεφάλι
σάν τοὺς Ἑβραίους τῆς Γραφῆς μὲ τοῦτο τὸ τσουβάλι
καὶ σταυροπόδι κάθεσαι καὶ μουρμουρᾷς εὐήθη;

Φ.—Τῶν πεπραγμένων μας δεινῶν κατανοῶν τὰ πλήθη
τρέμω κι' ἐγὼ τὴ φοβερὰ ἡμέρα ποῦ ζυγώνει
σάν τῆς Γραφῆς τὸν πλούσιο καὶ ἄδικο Τελώνη.

Π.—Θαρρῶ ἢ βίδα σουστριψε δυστυχησμένε πάλι

Φ.—Τώρα μὲ τὸ Τριώδιο καὶ μὲ τὸ Καρναβάλι
οὔτε γκαμήλα φαίνεται οὔτε καὶ γαϊτανάκι
καὶ μανιφέστα μοναχὰ κυτῶ τοῦ Βασαρδάκη
κι' ἄλευρα ἀτελώνιστα τοῦ Πρωτοπαπαδάκη.

Ἄνοιξε τὸ Τριώδιον φωνάζουν οἱ πιστοὶ
ὅμως χωρὶς ἀποκρηῆς θὰ μπῆ Σαρακοστή
γιατ' ἔνεκα ὁ πόλεμος κι' ἔνεκα οἱ ἐν τέλει
τὸ κρέας τὸ κυτάζομε μονάχα στὸ τσιγκέλι.
Οἴμοι, βαβαί, ὁ ἄθλιος φωνάζω Περικλέτο.
Φασουλικῶς καὶ ἐθνικῶς τί θὰ γενοῦμε φέτο
Κι' ἂν φθάσῃ ἢ Ἀποκρηὰ κι' ἂν ἔρθ' ἢ Τσινοπέφτη
ὁ κόσμος πάλι στὴ φακὴ ὅπως καὶ πρὶν θὰ πέφτη
κι' ἀπὸ τὴν καλοπέρασι ὅπου μᾶς ἔχει λάχει
ἔγεινε λαχανόκηπος τὸ δόλγη μας στομάχι.

Οἴμοι! Πολλὰ πεπόνθαμεν ἀναφωνῶ ὁ τάλας
κι' ἂν ὁ καιρὸς τοῦ Μάνλιερ δὲν ἔρθῃ καὶ τῆς πάλας
ποῦ τὴν οὐδετερότητα νὰ γράψωμε στὸν πᾶτο
φέξε μου καὶ ξεγλύστρησα κι' ἀντίο ντελασαῶτο·
Π.—Βρὲ τὰ γυρίζεις Φασουλῆ;

Φ. Ποτέ μου δὲν τὰ γύρισα

Ὅμως μ' αὐτὴν τὴν Ἐρζεροῦμ θαρρῶ μπαροῦτι μύρισα
Τώρα τὰ βλέπω σκοτινὰ ὅπου κι' ἂν ρίξω βλέμμα
Βαθὺ κυτῶ τὸ μπροστινὸ, τὸ ἀπὸ πίσω ρέμμα
καὶ μόνον ὡς καὶ ἄλλοτε μοῦ φαίνεται πῶς εἶπα
μέσα στὴ μέση βρίσκεται ἢ σωτηρία τρυπα.

Οἴμοι φωνῶ καὶ ἀντηχοῦν ἀλλοίμονο οἱ δρόμοι.
Οἱ φίλοι μα σοὶ Σύμμαχοι κορτάρουν τὴν Ἰθώμη
καὶ κόρτε δῶ καὶ φλέρτ' ἐκεῖ, ποδάρι παραπέρα
θαρρῶ μᾶς πῆρ' ὁ διάβολος τὸν κύριον πατέρα.

Π.—Ἀγάλι! ἀγάλια μὲ καιρὸ κι' ἢ ὄρα δὲν ἐχάθη
κι' ὅπως μὲ βότανα τῆς γῆς γιαιτρεύονται τὰ πάθη
ἔτσι καὶ τὴν Τευτονικὴ ποῦχομε τώρα ποῦντα
θὰ τὴν γιαιτρέψῃ στὸν καιρὸ τοῦ τσαρουχοῦ ἢ φοῦντα.
Ἐχ' ὁ καιρὸς γυρίσματα κι' ὁ μῆνας ἑβδομάδες
κι' ὡς ὅτου μποῦμε μεις πολλοὺς θὰ θάψουν οἱ παπᾶδες
κι' ἄλλοι θὰ μείνουν ἄταφοι μὰ θὰ χορτάσουν δόξα
βόηθα Χριστὲ καὶ πλήθυνε τῶν δούλων σου τὴ λόξα.

Φ.—Οἴμοι παπαὶ καὶ ἐλελεῦ ἀναφωνῶ στοὺς δρόμους
Γυρεύουν τὸν τηλέγραφο καὶ τοὺς σιδηροδρόμους
κι' ὅταν τοὺς πάρουν μὲ καλὸ καὶ τούτους παπαγάλο
θὰ μᾶς γυρέψουν σίγουρα παρντὸν καὶ κᾶτι ἄλλο.

Π.—Ὅ,τι ζητήσουν, Φασουλῆ, ἐμεῖς θὰ τοὺς τὸ δίνωμε
ἀρκεῖ σὲ τοῦτο τὸν καυγᾶ οὐδέτεροι νὰ μείνωμε
κι' ὅπου ἰδοῦμε στὰ στερνὰ πῶς ἢ παλάντζα γύρη
ἐκεῖ καὶ μεις γιὰ πλιάτσικο θὰ πᾶμε κακομοίρη.

Φ.—Τώρα μὲ τῆς Ἀποκρηῆς καὶ μὲ τὰ Καρναβάλια
ὁ Βασιληᾶς μὲ τὸ Σαρέϊγ ξεδιάλυναν τὰ χάλια

Π.—Σάν τί νὰ εἶπαν ἄραγε σ' αὐτὸ τὸ ραντεβοῦ;

Φ.—Ὁ Βασιληᾶς τὸν ρώτησε. Μουσιοῦ κὲ βουλευοῦ;
Κι' εἶπε καὶ κείνος. Νοῦ βουλὸν τὸ τᾶδε καὶ τὸ δεῖνα
τὸν Πειραιᾶ, τὸ Ναύπλιο, τὸ Βῶλο, τὴν Ἀθήνα
καὶ τόσω εἶχε πειστικά στὸ Βασιληᾶ μιλῆσει
ποῦ τῦδωκε μαζὺ μ' αὐτὰ καὶ τὸ Γαῖδουρονῆσι.

Οἴμοι φωνάζω Περικλῆ καὶ τὰ μαλλιά τραβῶ
Βλέπω τὸ ἴσιο μὰ κυτῶ καὶ κάθε τι στραβὸ
καὶ τᾶχω χάσει κατ' αὐτὰς μέσα σ' αὐτὴν τὴ νῆλα
ποῦ ὅταν δῶ οὐζοῦν ἀντὰμ τὸν πέρνω γιὰ γκαμήλα.
Οἴμοι καὶ τρεῖς ἀλλοίμονον ὡς πρὸ ὀλίγου εἶρηκα
τὴν Ἀτλαντίδα μελετῶ διαβάζω καὶ τὸν Κήρυκα
καὶ ἐντροφῶ σὲ ἀνοιχτὰ μὰ καὶ κλεισμένα γράμματα
μὲ τοῦ Ἐξάρχου συμβουλῆς καὶ τοῦ Παπᾶ τὰ κλάμματα.
Ποιὸς ξέρει ποῦ ὁ πόλεμος αὐτὸς θὰ καταλήξῃ
κι' ὁ Γερμανὸς κι' ὁ Σύμμαχος τὴν ἴδια ἔχουν σφίξει
καὶ μόνον μεις ἂν βάλωμε τὸ δάχτυλο κι' οἱ Βλάχοι
τότε μπορεῖ ἢ σφίξει τοὺς καλὸ φινᾶλε νᾶχη.
Ὅλω κα ἰκλαίω Περικλῆ τὸ ἐθνικὸ μας χάλι
γιατὶ ἂν πόδι ἔβαλαν στὴν Κέρκυρα οἱ ἄλλοι
μὰ κι' οἱ γενναῖοι Ἴταλοι ποῦ δρέπουν κολοκῦθες
βγήκαν ἀπ' τὸ Συμμαχικὸ κορμί σάν τῆς λεβίθες
καὶ τοῦ Ἰσόντζο ἄφησαν μπατάλιες σπλεντίτες
καὶ τριγυροῦν τὴν Κέρκυρα

Π.—Βρὲ τοὺς παληοκοπρίτες.

Φ.—Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν κατανοῶν τὴ λέρα
τρέμω κι' ἐγὼ τὴν τρομερὰ γιὰ τὴν κοιλιά ἡμέρα
ἀλλ' εἰς τὸ ἔλεος θαρρῶν τῶν προσφιλῶν Συμμάχων
φωνάζω «Ἐλεήσατε τὸν θρηῆνον τῶν στομάχων
καὶ δώσατε τὸ δάνειον ἐκεῖνο τὸ θρυλλούμενον
μ' ἐχέγγυον τὸ κάθε τι εὐκόλως ἐννοούμενον.

Οἴμοι ὁ ζήσας ἐν πολλαῖς στὸν κόσμον ἁμαρτίαις
Πολλὲς διαβάζω κατ' αὐτὰς τοῦ Κράτους μεσιτεῖες
καὶ βλέπων ἀνερχόμενον εἰς ὕψη τὸ δολλάριον
«Λυπήσου ὕψιστε φωνῶ τὸ Κράτος τὸ μακάριον
ποῦ ἔπесαν ἐπάνω του πραγματευτῆδες οἴμοι
ὅπως τὰ ὄρηνα πέφτουνε ἐπάνω στὸ ψωφῆμι.

Ὅς ὁ Τελώνης σήμερα χτυπῶ κι' ἐγὼ τὰ στήθη
καὶ βλέπων γύρω μου γυμνὰ καὶ πεινασμένα πλήθη
κράζω, βαβαί, καὶ γρήγορα φωτιά μᾶς περιμένει
κι' ὁ κόμπος πλέον ἔφθασε στοῦ τσιμονιοῦ τὸ χτένι.

Π.—Μὰ πρὶν νὰ γίνουν Φασουλῆ τὰ πράγματα πῶς τᾶπες
σκῦφε τὸ σβέρκο νὰ δεχθῆς γερωγκρινιάρη φᾶπες.

SATYROS

720 W. 181st Street, New York, N. Y.

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

V. DESPOPOULOS, Prop.

SUBSCRIPTIONS

United States of America... \$2.00 yearly

Foreign Countries... \$3.00 yearly

Office Tel. 4320 Audubon.

ΣΤΙΓΜΑΙ... ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ

Γιατί τὸ δύστυχο λαὸ οἱ ἄλλοι τὸν μισοῦνε καὶ σὰν λυσσάρικο σκυλλὶ παντοῦ τὸν κυνηγοῦνε...

Γιατὶ σὰν ἡμίονα μικρὸς καὶ στὸ χωριὸ μου ζοῦσα τὸν Ἀβραμὶκὸ τὸ φτωχὸ μὲ πέτρες κυνηγοῦσα...

Ἀλήθεια σὰν μαθεύθηκε πὼς πέθαν' ὁ Ἀβραμ ἔλεγ' ἡ Θεϊάμ' ἡ Κατιονίω. Τὶ συνφουρὰ κυράμ'...

Ἐ ψ ὡ φ η σ ε δὲ ν π ἔ θ α ν ε εἶπαν ὁ Ἀβραμῖκος θαρροεῖς καὶ ἦτο ὁ φτωχὸς σκυλλί, γαϊδοῦρι, λῦκος...

Σὰν τὶ δὲν εἶχε— σκέπτομαι— ὁ δύστυχος ἐκεῖνος καὶ τοῦ χωριοῦ μου οἱ σοφοὶ τὸν θεωροῦσαν κτήνος...

Μὲ φουσανέλλα ὁ Ἀβραμὶ δὲν ντύθηκε καὶ φέσι. Αὐτὸς φοροῦσε ἀντεριά μ' ἓνα λουρὶ στὴ μέση...

Σὰν τὶ δὲν εἶχε; Τὶ κουτὸς κ' ἐγὼ ποῦ εἶμαι πάλι! Δὲν εἶχε ὅτι ἄριστο οἱ Χριστιανοὶ οἱ ἄλλοι...

Βρὲ Μπενζαμῆν—σταμάτησα καὶ ρώτησα μιά μέρα ἓνα Ἑβραῖο φίλο μου καὶ τοῦ διαβόλου λέρα...

Κι' αὐτὸς ἐχαμογέλασε καὶ μ' εἶπε: «Μὴν ξεχνᾶτε πὼς τοῦ Θεοῦ σας φουκαρὰ τὸ σῶϊ κυνηγᾶτε...

Γιατὶ μορὲ μπροστὰ σὲ μᾶς τεντώνετε τὸ μπῶϊ; Καὶ σεῖς καὶ ὅλος ὁ ντουινιάς δικὸ μας εἰσθε σῶϊ...

Ὁ Νῶε ἂν δὲν ἔκανε τὴν Κιβωτὸ ἐκεῖνη οὔτ μικρὰ θὰ ἔβλεπεσ οὔτε μεγάλα κτήνη...

Ἑβραῖος ἦτο ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ κυρία Εὔα γι' αὐτὸ δική μας κλίνετε μὲς' στὸ κορμὶ σας φλέβα...

Ὅπως τὸ γράφει ἡ Παλιὰ ἐκεῖνη Διαθήκη ὁ τίτλος ὁ προγονικὸς μόνον σὲ μᾶς ἀνήκει...

Τώρα τὸ νοιώθει τὸ γιατί κανεῖς δὲν μᾶς χονεῖνε. Τὸ παρελθὸν καὶ τὸν παρὸν εἰς τὸ παρὸν ζῆλ εἶνε...

Ἄλλ' ὅμως ἔχασα θαρρῶ καὶ πάλι τὰ νερά μου. Λίμα μὲ πιάνει κάποτε καθὼς τὴν πεθερὰ μου...

ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΛΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Εἶς τὸ χορὸ πρέπει νὰ πηγαίνετε πάντοτε μὲ φροῶκο καὶ ἂν δὲν ἔχετε γοβάκια (πόμπς) γιὰ οἰκονομία...

μὲ τοὺς μάρτυρας τοῦ ἀντιπάλου σας ν' ἀφήσουν ἄδεια τὰ κομποῦρια τότε κάνετε τὸ ἐξῆς. Πηγαίνετε στὸν τόπον...

Ὅταν ἔρθουν ἐπισκέπται ἀμακατζῆδες σπῆτι σου καὶ διατρέχεις τὸν κίνδυνον νὰ μείνης νησιτικός...

Ἐὰν ὁ ἀέρας πάρη τὸ καπέλλο προπορευομένου κυρίου ὑποχρεοῦσθε νὰ σκύψετε καὶ νὰ τοῦ τὸ σηκώσετε...

Ἐὰν ζητήσης νὰ χορεύης κυρίαν ἢ δεσποινίδα καὶ σοῦ ἀρνηθῆ ἢ καλὴ συμπεριφορὰ ἐπιβάλλει νὰ μὴ θυμώσης...

Ὅταν χορεύης μὲ κυρίαν πρέπει νὰ τῆς μιλῆς διαρκῶς ἐκτὸς ἂν ὁ ἀντρας τῆς εἶναι ζηλιώδης ἢ ἡ κυρία κωφῆ...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Δ. ΚΡΕΜΑΝΤΑΛΑΝ ΦΛΩΡΙΔΑ.

Ὁ Ἀριστοτέλης δὲν ἦτο σοφός. Σοφοὶ εἶναι μόνον οἱ ντόπιοι δημοσιογράφοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς οἰχνοῦν τόσως...

Α. ΥΠΟΨΗΦΙΟΝ, ΣΙΤΥ ΠΟ-ΙΝΤ.

Θέλεις νὰ μάθης χορὸ; Τὸ μόνο εὔκολο. Φρόντισε νὰ συνδεθῆς φιλικῶς μὲ καμμιά Ἀμερικανικὴ οἰκογένεια...

ΦΙΛΟΜΑΧΟΝ

Μᾶς ρωτᾶς γιὰ τὸ Σκουλοῦδη ὅταν κοιμᾶται ποῦ βάσει τὰ γένετα του ἀπ' ἔξω ἢ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ πᾶπλωμα...

Β. ΚΟΛΟΚΥΘΟΚΟΡΦΑΝ, Ἐνταῦθα.

Μᾶς ρωτᾶτε τὶ ἰπρέπει νὰ κάνετε ὅταν τύχη νὰ βρῆτε στὸ δρόμο κανένα πορτοφόλι ἢ καμμιά σακκούλα...

ΣΤΟ ΣΟΚΟΜΕΙΟ

Ἐβγῆκαν ἀπ' τὸ καφενεῖο τοῦ Ζερβάκου καὶ πήραν γραμμὴ τὰ Καφενεῖα τοῦ Μάντισον, ρωτῶντες διαρκῶς...

Ὅταν πλέον εἶχαν τελειώσει τὴν καφφενειακὴ αὐτὴ ἐπιθεώρησι, ὁ ὀδηγὸς τοὺς λέει:

Ἐ! Πατριώτες, τώρα πάμε πάλι στὸ ξενοδοχεῖο. Δὴ πέρα κατὰ τὸ Μάντισον δὲν τὸν ξέρουν. Ποιὸς ξέρ'...

Οἱ δυστυχισμένοι οἱ Καρπενησιώτες χωρὶς νὰ ἀπαντήσουν πᾶ ὅτε λέξιν τὸν ἀκολούθησαν διευθυνόμενον πρὸς τὸν σταθμὸν...

Ἀφέντ' Αἰλιᾶ Νάτουσ οὐλουφάνηρους. Γιὰ κ' πέρα στ' ἀγκουνάρ' μπρὸς στοῦ καρότσ'. Καὶ ταχὺς ὡς ἀστραπὴ ὤρμησε πρὸς τὴν γωνίαν τοῦ Ρούσβελτ...

Κουσαντῆ... Ὅρ' Κουσαντῆ. Στάσ' ἔβαλε μιά φωνὴ ὁ Γιάννης τρέχων πρὸς τὸν φεύγοντα πλανώδιον...

Μετὰ μισὸ λεπτὸ ὁ Γιάννης παρακολουθούμενος καὶ ἀπὸ τὸ Στάθη τὸν εἶχε φθάσει καὶ τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὴ μέση...

Παστουμάρε Μίστερ, ἂ γκό χόμ λάκι δις, ἰσκιούς μί, ἐφώναξε προτοῦ ἀκόμ στρέψη πίσω του. Μόλις ὁμοῦς ἀντίκρινε...

Ὅρ' Κουσαντῆ δὲ μᾶς λουιάζεις; Ὅρ' γὼ κ' οὐ Στάθ' ἡμαστ. Δουόξα νᾶχ' Μηγαλόχαρ' σ' ἡῤοαμ'...

Ὁ Κουσαντῆς τοὺς ἐχαρήθηκε καὶ συλληφθεῖς ἐπ' αὐτοφόρῳ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του...

Ὅρ' μὴ χαλνᾶς ντ' καρδιά σ' Κουσαντῆ. Δεῖξίμ' τοῦ σπῆτ' κ' τὰ πάου γῶ.

Ὁ Κουσαντῆς ὅμοῦς ἀπέρριψε τὴν προσφορὰ τοῦσ καὶ τοὺς εἶπε:

Ὅχι. Δὲν θέλω γὼ νὰ βάλω τοὺς παληοὺς μου φίλους καὶ πατριώτες μου σὲ ἀγγάρεια. Πάμε νὰ τὰ παραδώσω...

Ἐστριφαν λοιπὸν τὸ Ρούσβελτ στρεφτὸ πάλιν ἔστειλε τοὺς πατριώτες του νὰ τὸν περιμένουν στὸ πλησιέστερο...

Διάβολε! Νὰ πιστέψαν ἄραγε οἱ τοὺς εἶπα ἢ θὰ γράψουν στὸ χωριὸ πὼς πουλιάω φροῦτα στὸ δρόμο; Ἄς πάω νὰ τοὺς καλοπάρω...

Τὸ Ο καὶ Ο' ὁ Ὀμιλος ὁ τῶν Ὀλίγων ἦτοι ἀπόψε δίνει μὲτὰ μασκὲ στοῦ Φασουλῆ τὸ σπῆτι καὶ κάθε μέλος...

Ἡσακλῆς Καραμεσίνης νειώτη ἀνθοστολισμένη κ' Ἐλισάβετ Γαβραζόγλου κοπελιὰ χαριτωμένη ζευγαράκι...

Ὁ Κεγαγιᾶς ὁ Σάββας ἓνα παιδί ζουμποῦλι κ' ἡ Θάλεια Πηλάα τὸ μυρωμένο γιοῦλι σὰν ἔφερε...

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ 568 7th Ave., NEW YORK JEAN TRICHA

Διπλωματοῦχος Ἀμερικανὶς Διδασκάλισσα σπουδάσασα ἐπὶ 15ετίαν...

Ἡ μόνη, τελείως κατηρητισμένη Ἀγγλικὴ Σχολὴ δι' ἀρχαρίους καὶ προκεχωρημένους...

Ὡσαύτως διδάσκονται Ἀλγεβρα καὶ Γεωμετρία διὰ τὸ Cooper Union...

The Jame Tricha English-Greek School

Ἀγγλικά ἐὰν δὲν ξέρης καὶ στῆς Τρίχα δὲν φοιτᾶς κάθε ὥρα...

